

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. november 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Gry Ahlefeld-Engel
Sagsnr.: 2013-0037-0048
Dok.: 933731

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af den reviderede Dublinforordning af 26. juni 2013) (L 7), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 14. oktober 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændinge-
loven (Gennemførelse af den reviderede Dublinforordning af 26. juni
2013) (L 7):**

”Ministeren bedes bekræfte, at den nye Dublinforordning i artikel 27, stk. 3 indeholder tre valgmuligheder, som Folketinget kan vælge imellem ved gennemførelsen af forordningen i dansk ret vedrørende, hvorvidt en klage over en afgørelse om overførsel skal tillægges opsættende virkning.”

Svar:

Dublinforordningens artikel 27, stk. 3, har følgende ordlyd:

”Med henblik på tilfælde, hvor afgørelser om overførsel påklages eller indbringes, skal det i medlemsstaternes nationale lovgivning fastsættes, at:

- a) klagen eller indbringelsen giver personen ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, eller
- b) overførslen suspenderes automatisk, og at denne suspension udløber efter en vis rimelig periode, i løbet af hvilken en domstol eller et domstolslignende organ efter nøje og stringent undersøgelse skal have truffet en afgørelse om at tillægge en klage eller indbringelse opsættende virkning, eller
- c) den pågældende har lejlighed til inden for en rimelig frist at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive retsmidler ved at udsætte overførslen indtil afgørelsen om den første anmodning om udsættelse er truffet. Enhver afgørelse om, hvorvidt gennemførelsen af afgørelsen om overførsel udsættes, skal træffes inden for en rimelig frist, idet der skal kunne foretages en nøje og stringent undersøgelse af anmodningen om udsættelse. En afgørelse om ikke at udsætte gennemførelsen af overførslen skal indeholde oplysning om den begrundelse, som den er baseret på.”

Med lovforslaget foreslås modellen i artikel 27, stk. 3, litra a, gennemført i dansk ret, således at påklage af afgørelse om overførsel efter Dublinforordningen i alle tilfælde tillægges opsættende virkning.

Som det fremgår af afsnit 2.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vurderes den foreslåede ordning mest hensigtsmæssig både ud fra ressourcemæssige og retssikkerhedsmæssige betragtninger.

De ressourcemæssige fordele, der er forbundet med den foreslåede model, skal ses i lyset af, at Flygtningenævnet i almindelighed forudsættes at træffe afgørelse i klagesagen inden for 10 dage. Det vil ikke være muligt, hvis nævnet, forinden afgørelsen af selve klagesagen, vil skulle træffe selvstændig afgørelse vedrørende spørgsmålet om opsættende virkning. Hertil kommer, at klagens opsættende virkning ikke udelukker, at Rigspolitiet på kan påbegynde planlægning af udsendelse.

Samlet set vurderes den foreslåede ordning at sikre den mest effektive sagsbehandling, herunder i forhold til at sikre at de udlændinge, der skal overføres efter Dublinreglerne, opholder sig kortest mulig tid i Danmark.